hoc.c.nicena.xxxi.di.

¶ Qui clerici vel vouẽ. mrimoniũ ẑhere pñt. Rubrica.

¶ Cõtinuaẽ ad pcedẽtia hoc ordie. Supra visuz ẽ de vno ipedimẽto mrimonij. nũc restat videre d alijs ipedimẽtis. Et aduerte q rubrica ista nihil ponit dispositiue: sed pce dit iterrogatiue. s. q clerici vel vouẽtes mrimonium ẑhere pñt. Et rñdendo ad rubrũ dic q clerici in mioribº licite ẑ pñt. Et rñdendo ad rubrũ dic q clerici in mioribº licite ẑ bunt mrimoniũ. Sz vo sunt in sacris nõ pñt ẑhere 7 si ẑre rint est nullũ: vt in.c.vnico de voto li.vi.7.ẽ.de cleri.coniu ga. q̃si p totũ. 7 lz oẽs ordies largo mõ dicanẽ sacri: vt nõ. xxxij.di.in sum.tñ p excellẽtiã 7 quo ad ppositũ nr̃um sa cri dicũtur subdiaconatº diaconatº p̃sbyteratº 7 ordo epa lis.vt.j.c.pxi.respectu vouẽtiũ dic q votũ ẑtinẽtie ipedit mrimoniũ: sed nõ dirimit si de facto ẑhereẽ q fortiº vincu lum supueniẽs tollit votũ nisi esset sollẽnizatũ p pfessionẽ tacitã vel expssaz factã alicui de religioibº approbatis vel p susceptionẽ sacri ordis: vt habeẽ in.d.c.vnico de voto li. vi. Et p h quo ad effectũ tituli habes sũmatũ nigrũ lz inci dẽter habeat alia dicta q̃ satis apparebũt in pcessu. Abb.

De diacono.

Diaconus vel subdiaconus mrimonium ẑhere nõ pñt 7 si ẑxerit ẽt si sint facti irregulares debent separi. hz duo dicta. scdm ibi subdiaconũ. ¶ Casus lr̃alis. Quidã diaconus aliũ diaconũ in sabbato sãcto vulnerauit 7 vxorẽ accepit: q̃riẽ qd sit agẽdũ de ipo. rñdet pa. q si corde ẑtrito 7 humiliato ad ecctiaz redire voluerit absolõne obtẽta 7 iposita sibi pnĩa de vtroqz excessu ea pacta poterit eps suº cũ ipo dispẽsare 7 officiũ diaconatº sibi reddere 7 si bone vite apparuerit in p̃sbyterũ ordiare. In fi. dicit q diaconº q homicidiũ fecerat siue ẽt nõ fecerit mrimoniũ non põt ẑhere. Ber. ¶ Nõ pmo q augmẽtaẽ delictũ pp excellẽtiam diei i q̃ fuit cõmissuz vñ põderaẽ h q i sabbato sancto vulnerauit diaconũ de quo vid bonũ tex. cũ gl. i.c. homo xp̃ianus.xl.di.7 i.c.cũ qdã.7 qd ibi nõ.de iureiur.7.c.sicut dignũ de homi. ¶ Scdo nõ q ẑstituº i sacris mrimoniũ ẑhẽs efficiẽ irregularis adeo vt neqz in susceptis admistraẽ possit nec ad maiores ordies suscipiẽdos admitti qd clarius pbaẽ i.c.pxi. põt tñ cũ tali dispẽsari vt h. ¶ Itez nõ ex h 7 ex.tex.casuz nõbilez in quo dispẽsaẽ ex sola cõtritiõe 7 hũilitate peccatoris lz nõ subsit cã necessitatis vel vtilitatis ecclie vel euidẽs pgatiua meritorũ. nã pp hec tria vel eorũ alterũ dispẽsatio idulgeẽ: vt in.c.tali.i.q.vij.7 vide bonã gl.i.§.nisi rigor.ea.cã 7 qõne 7 i hoc nõbis bene istũ tex. q facit ad mãz.c.at si clerici.ẽ.de iudi. ¶ Itẽ nõ q dispẽsatio nõ iponiẽ nisi post p actã pniaz: sed dic vel eiº partẽ. vt in.c.ex tenore de tẽp.or. ¶ Ultio nõ iuxta gl.pe. q irregularis nõ põt mrimoniũ ẑhere nã q̃ztũcũqz qs sit depositus ab ordie teneẽ tñ viuere clericaliter d quo vide bonũ tex.cũ gl.in.c.dictũ.lxxxi.di. Et nõ q subdiaconatº est sacer ordo cõcor.c.j.pxi. ¶ In gl.in v. absolutionẽ i fi. vult ĝ gl. q eps cum isto diacono suo iure dispẽsare nõ possit. ¶ Sz tu aduerte latiº. h.n. fuerũt duo delicta. pmũ i eo q vulnerauit aliũ diaconũ. scdm i eo q de facto iam ẑxit mrimoniũ. Respectu pmi dicebat Uin. q eps poterat dispensare si ille erat clericº cõuẽtualis. vt i.c.qm de vi. 7 ho. cle. vel rõne legatiõis ille archieps poterat absoluere qd si plz hosti. q lz eps possit absoluere clericũ cõuẽtualẽ si iniuria fuerit mediocris. secus si fuerit atrox vt h erat vt nõ i. d.c. qm. nec plz sibi q legatº h casu possit absoluere. vñ sensit q auctoritate pape archieps hic absoluit. Respectu legati remitto ad pleniº nõ.i.c.nemini.7 i.c.excõicatis.ẽ. de of. le. ¶ Sz opponiẽ 7 vz q ẽt papa nõ debuissz cũ isto dispẽsasse. vt in.c.miror.l.di. vbi dr q cũ irregulari ex effusione sanguis nũqz dz ecclia dispẽsare. Hos. dic q irregularitas nõ cãtur ex sola effusiõe sanguis. lz oz q interueniat mors vel mẽbri detrũcatio vt in.c.in archiepatu de rapto. 7 i cle. si furiosus d homi. vbi tex. regrit mutilatiõnẽ mẽbri. ¶ Sz ẽ dubiũ quotidianũ qd si qs debilitauerit mẽbrũ ita vt q̃si sit inutile qd tñ nõ detrũcauit nũqd sit effectº irregularis. dubiũ facit q paria videnẽ nõ esse 7 inutile esse i.c.ij. d trãsla. p̃la. Cõtrariũ sentit h Gaf. 7 puto veriº ar. bonũ in.c. sicut vrgeri.i.q.i. nã mẽbrũ debilitatũ valet saltẽ ad decorẽ 7 in penis est mitior iterp̃tatio lz aliud in simili sentiat Ci. i auẽ. sed nouo iure. C. de ser. fu. 7 ibi pleniº p bal. ¶ Quid aũt appelleẽ mẽbrũ 7 nũqd digitº sit mẽbrũ vide p bar. in l. ij. ff. de pub. iud. vbi cõcludit mẽbrũ appellari qd hz officiũ separatũ 7 distictũ ab alijs mẽbris vt oculus. lv. di. si euãgelica. vel manus aut pes. vt i. d. auẽ. sed nouo iure. digitus aũt nõ est pprie mẽbrũ sed ps mẽbri. Ego ad h allego ho. tex. lxxxix. di. singula. vbi appellaẽ mẽbrũ qd hz officiũ distictũ. Ex quo põt iferri q incidẽs alicui digitũ nõ est effectus irregularis. secus si totã manũ vl oculũ aut pedẽ. Respectu scdi delicti qs possit dispẽsare dicã latius. j. i c. pxi. ¶ In gl. pe. ibi degradari debeat. dicũt doc. q melius dixisset deponi. q pp homicidiũ clericº nõ degradaẽ. sed deponiẽ vt in.c.cũ nõ ab hoie de iudi. sed dic q depositio põt appellari degradatio lz nõ sit actualis. 7 ita loquaẽ tex. in.c.tue. j. de penis 7 puto q ẽt degradatº actualiter ñ possit ẑhere mrimoniũ. q lz ille pdat oẽ puilegiũ clericale vt in.c.ij. de penis li. vi. tñ semp remanet caracter rõne cuius si de facto celebraret cõficeret verũ corpº xp̃i vt nõt ibi Jo. an. in nouel. tenent cõiter theologi. lz glo. aliter ibi sentiat. Abbas.

Ex litterarum.

Subdiaconus mrimoniũ ẑhere ñ põt ẑsultatio 7 rñsio. 2º ibi sup quo. ¶ Casus lr̃alis. Quidã subdiaconus copulauit sibi q̃zdã mulierẽ in vxorẽ. Epus suus fecit illũ abiurare ipam mittẽs ipz do. pape petẽs qd sit de ipo faciẽdũ. papa cõmẽdãs ipsuz mãdauit. q̃tenº si ad religionẽ trãsire voluerit 7 dignus apparuerit. poterit cõcedere illũ ad maiores ordies pmouerí. q si ad religionẽ trãsire noluerit nec in subdiaconatu permittat illũ mistrare. neqz ad maiores ordies trãsire sed in minoribº poterit mistrare. Ber. ¶ Nõ pº q religio appellaẽ ordo forte sic dicta ẽm doc. q ordiata 7 approbata ẽẽ dz. vt in.c. fi. de reli. do. ¶ Scdo nõ q clericº in sacris ducẽs vxorẽ dz cõpelli ad illã abiurãdã. i. cũ iuramẽto renitendã 7 renũciãdã ita q vlteriº eaz nõ admittet. ¶ Tertio nõ q cõstituº i sacris. ẑhẽs mrimõiũ pdit executionẽ oĩuz ordinũ nec d facili dispẽsaẽ secũ i sacris. ¶ In gl. pe. i fi. nõ vltimã solõnẽ q eps pt iure suo dispẽsare cũ clericis q i sacris ẑxerit mrimõiũ. 7 hãc opi. tz h Inn. sẽt t ẽt host. dicẽs q i.c. pcedẽti papa oñdit epis ptãtẽ eis cõcessã ad iuris rigorẽ tpandũ. h vo loqẽ de rigore q suãdus est i duobº casibº. pmus si populus scãdalizaẽ cessat ãt scãdalũ isto volẽte itrare religionẽ. Scds cãus cũ timeẽ ne multis crassãtibº locº sit exẽplo in.c.i. de postu. pla. Uel ẽm Gof. i.c. pcedẽti erat penitẽs 7 ẑtritº. h aũt secus. nã iste expectauit ẑpulsionẽ epi. vñ spõte nõ dimisit vxorẽ 7 vtraqz solo bona. Dic ĝ ẑcludẽdo mãz q aut iste clericº icidit i bigamiã vt q de iure aut de facto ẑxit cũ duabº vl cũ vna corrupta. 7 cũ tali nõ dispensat eps. vt in.c.nup. 7.c.iij. de biga. Aut ẑxit cũ vnica virgine 7 tunc si ẽ cõtritus 7 penitẽs eps põt dispensare. vt in.c. precedẽti 7 clariº in.c. sane de cleri ẑiuga. alias aũt nõ dz dispẽsare. vt h.

De minimus.

Uotũ solẽne impedit 7 dirimit mrimoniũ post ẑctũ. votũ simplex tñ ipedit ẑhẽdũ. sed nõ dirimit post ẑctũ. In pma decisa cõsultatio. In 2º distinguẽs rñsio. scdm mẽbrũ ibi verũ. ¶ Casus lr̃alis. Aliqs suscepit hitũ religiõis. q̃riẽ an possit postea ẑhere ma. rñdet pa. q si se deuouit religiõi 7 pfessionem fecit postea. ma. ẑhere nõ põt. q si ẑxerit ẑpellẽdus ẽ eã dimittere 7 ad mõasteriũ redire. lz si nec hitũ suscepit nec pfessiõnẽ. lz solũmõ votũ fecit. si postea ẑxit ñ ẽ cogẽdus ad religionẽ trãsire. nec ma. dz rescidi. Ber. ¶ Nõ pº q lz vouẽs se intraturũ religionẽ dẽat ẑpelli ad itrãdũ iuxta nõ. i.c. porrecta

de reg. ⁊ in. c. ex pte de cõſi. tñ ſi añq̃ȝ igrediaẽ ꝯtit mȓimoniũ nõ dȝ cõpelli ad dimittẽdũ vxorẽ. q2 ꝑ forti⁹ vinculũ ſupueniẽs tolliẽ votũ pimũ vt in. c. vnico de voto. li. vi. facit c. q̃ poſt votũ de reg. c. ti. ⁊ li. ¶ Scḋo nõ ꝙ votũ de itrando religionẽ dr̃ ſimplex ⁊ nõ ſolẽnizatũ quo ad mȓimoniũ dirimẽdũ. niſi ꝑ ꝓfeſſiõeȝ ſubſequẽtẽ de quo in. c. vnico ꝑ alleg. li. vj. ⁊ idẽ dic in voto ꝯtinẽtie vt ibi. ¶ In glo. nec hituȝ in fi. de hoc dic melius vt dixi i. c. ex pte ⁊ i. c. cõſuluit ⁊ c. ſtatuim⁹ de regula. ⁊ vide tex. cũ gl. i cle. eos. de regula. Et in effectu dicẽdũ ꝙ votũ ſolẽnizaẽ ꝑ ꝓfeſſionẽ nedũ expreſſam ſed etiam tacitaȝ vt in. d. c. vnico. vñ dicendum ẽ an ⁊ qñ ſuſceptio ſeu delatio hit⁹ iducat ꝓfeſſionẽ. ⁊ dicẽdũ vt dixi i dictis iuri. ꝑallega.

C Onſuluit Suſceptio hit⁹ ſine ꝓfeſſione non dirimit mȓimoniũ ꝯ ctũ: ſed ꝯhẽdũ ipedit. hec ſũmatio ẽ nimis gñaliſ vñ ꝺm itellectũ quẽ teneo ſũmo ſic. Suſceptio hitus ꝓfeſſoꝝ extra religionẽ a nõ hñte ptãteȝ icoꝛporãdi religiõi ipedit indubio mȓimoniũ ꝯhẽdũ: ſed nõ dirimit ꝯtractũ. Pꝛio ꝯſultatio. 2° rñſio ibi ꝯſultatõi. ¶ Caſus lr̃alis. Quedã nobil' mulier veſtib⁹ ꝓcioſis abiectis mutauit hitũ. ⁊ de manu pſbyteri velũ aſſũpſit. ſȝ nõ renũciauit ꝓpis nec itrauit clauſtrũ: nec i manu alicui⁹ ꝓfeſſa eſt: vl' obediẽtiã ꝓmiſit: poſtmodũ ãno elapſo mȓimoniũ ꝯtit: q̃rebatur qd iuris ſit de ipſa. rñdet pa. ſic ſimplex votũ ipedit matrimoniũ ꝯhẽdũ: ſed nõ dirimit iã ꝯtũ. ita hit⁹ ſine ꝓfeſſione ſuſcept⁹ ipedit ne ꝯhaẽ. ſed nõ diſſoluit ꝯtũ. Her. ¶ Nõ ꝑ ibi ſup altare. ꝙ qñq̃ȝ ꝓfeſſio fit ſup altaȓ ⁊ nõ i manib⁹ ſupioꝝ ꝙ itelligũt doc. ⁊ bene qñ fit ſciẽte ſupiore ⁊ pmittẽte. nã de more q̃rũdã religionũ eſt: vt ꝓfitẽdus ſcribat ꝓfeſſionẽ ꝓpis manib⁹. ⁊ ſic ꝯſcriptã ponat ſup altare pñte toto ꝯuẽtu ⁊ acceptãte. nã nõ põt qs ſeipm icoꝛpoꝛare religiõi: ſed oȝ ꝙ iterueniat ꝯſenſus pſidẽtis i illa. vt in. c. ad aplicã. s. de reg. ⁊ vide qḋ ibi dixi. ¶ Scḋo nõ tex. mirabileȝ ꝙ ſuſceptio hitus religiõis ipedit mȓimoniũ ꝯhẽdũ: ſȝ nõ dirimit de facto ꝯtũ. ¶ Cõtra h oppo. vr̃. n. ꝙ debeat dirimere vt in. c. ſup eo de regu. ⁊ c. vidua. s. eo. ti. So. gl. ij. itelligit tex. de hitu ꝓbatiõis. ꝯtriũ loqẽ in hitu ꝓfeſſiõis vel ꝺm gl. iij. qñq̃ȝ apparet ꝙ ſuſcipiẽs hitũ ꝓbatiõis voluit mutare ſeculũ: ſed h ceſſabãt ſigna mutãdi ſeculũ. ꝑma ſolõ nõ vr̃ bona: q2 hitus ꝓbatiõis ẽt nõ ipedit mȓimoniũ ꝯhẽdũ imo libere põt redire ad vitã ꝑorẽ vt in. d. c. ſup eo. ⁊ marie exquo ceſſabãt h ſigna penit⁹ mutãdi vitã cũ non renũciauerit ꝓpis nec itrauerit clauſtrũ. vt in lr̃a ⁊ multuȝ iuoluiẽ ꝑ doctores itellect⁹ hui⁹. c. Hoſti. itelligit iter cetera ꝙ loqẽ de hitu ſuſcepto extra religionẽ. Sȝ omittẽdo ea q̃ cõcernũt titulũ. s. de regula. breuiter quo ad itellectũ hui⁹ ti. dico ꝙ tex. ꝓcedit in aſſumẽte hituȝ ꝓfeſſoꝝ extra religionẽ a ñ hñte ptãtẽ icoꝛporãdi eũ religiõi. nã pſbyter iſte nõ hẽbat ptãtẽ recipiẽdi illã ad ꝓfeſſionẽ ⁊ eã icoꝛporãdi religiõi. vt plene dixi in. c. poꝛrectũ de regula. ⁊ ſic ex ſuſceptiõe illi⁹ hit⁹ nõ põt iſta iudicari ꝓfeſſa. ſed exquo ſimplr̃ mutauit hitũ vr̃ voluiſſe q̃ȝtũ in ſe erat vitã mutaȓ ⁊ obſeruare ꝯtinẽtiã. iõ ex h ſigno ipediẽ mȓimoniũ ꝯhẽdũ. ſic in ſili dicim⁹ in ꝯiugato itrãte religionẽ q̃ ſi reuocaẽ ad petitionẽ vxoris dȝ q̃ȝtũ i ſe ẽ ꝺuaȓ ꝯtinẽtiã q2 q̃ȝtũ ad illã ſeruãdã põt ſe obligare. vñ tex h appellat illũ hitũ religiõis ⁊ nõ ꝓbatiõis ⁊ eq̃parat hãc ſuſceptionẽ hitus voto ſimplici. q2 tacite vr̃ vouiſſe ꝯtinẽtiã. ſecus puto ſi ab hñte ptãteȝ hitũ recepiſſȝ ꝓfeſſiõiſ ẽt extra monaſteriũ ar. i. c. poꝛrectũ ⁊ in. c. ſic. de regula. ⁊ ꝑ h vide ho. gl. i. c. de viduis el. i. xxvij. q. i. ¶ Quid aũt de illo q̃ poꝛtauit hitũ ꝓbatiõis ꝑ annum extra religionẽ. dic vt hẽs tex. cũ gl. in cle. eos de regula. ⁊ ꝑ h habes clare intellectũ hui⁹. c. ¶ In gl. in v̉. altare in fi. de hac mã qs poſſit recipere efficaciter ad ꝓfeſſionem dic vt dixi. s. poſt Inno. in. d. c. poꝛrectuȝ.

V Eniens Votuȝ caſtitatis de pñti ipedit mȓimoniũ ꝯhẽdũ ecclia tñ ex cã mȓimoniũ ꝯhi qñq̃ȝ pmittit. h dic iherẽdo lr̃e. ꝑ narrat caſuȝ pmiſſa cã. 2° ponit mãdatũ ibi nos itaq̃ȝ. ¶ Caſus lr̃alis. Quedã mulier ꝓmiſit fidẽ dãdo nuptura ſe cuidã viro abſñti. poſtmodũ audiuit plura de crudelitate ipſi⁹ noluit cũ eo ꝯhere ⁊ cũ timeret ne cõpelleretẽ ꝯhere cũ ipſo. in manu. m. hr̃mite votũ cõtinẽtie ꝓmiſit. nõ tñ locũ vl' veſtẽ mutauit. vir h audito cũ alia ꝯtit. dict⁹ heremita ad dñm pa. acceſſit ꝓponẽs ei ꝑdicta. Ipe ꝯſiderans tuti⁹ eẽ vt ꝑdicta mulier poſt fidẽ ⁊ votũ ſimplex mȓimõiũ ꝯhit q̃ȝ foꝛnicationẽ icurrat. mãdat ꝙ ſi nõ ẽ ãpli⁹ i facto ꝓceſſuȝ de fide mẽtita. ⁊ de voto violato pñiaȝ ipõat ⁊ ei det lniaȝ ꝯhẽdi. Her. ¶ Nõ ꝑ ꝙ timoꝛ ſeuitie ſpõſi nõ hȝ ſpõſalia dirimere vr̃. n. met⁹ van⁹ qḋ puto vex niſi maria ſeuitia acceſſiſſet ex poſtfacto ar. i. c. lr̃as i fi. d̉ reſti. ſpo. ¶ Secũdo nõ ar. ꝙ heremita põt noĩe ecclie vl'is votũ cõtinentie recipe. vide qḋ dixi p⁹ Inn. in. c. dudum de cõuer. cõiug. ¶ Nõ tertiũ caſuȝ mirabilẽ quẽ neſcio alibi ꝙ ꝯ votũ ꝯtinẽtie ſeu caſtitatis ecclia qñq̃ȝ diſpẽſat de quo. j. lati⁹ diceẽ cũ gl. fi. ¶ In gl. in v̉. de ſeueritate ibi nõ obſtãte voto ſimplici. nõ gl. ſinglr̃ vſq̃ȝ ad fi. quã neſcio alibi. vult. n. apte ꝙ ſpõſalia de futuro ñ tolluntẽ ꝑ ſimplex votũ caſtitatis ſeq̃nſ ⁊ iõ aliq̃ vt refert h Inn. dicebãt ꝙ votũ illi⁹ mulieris non tenuerat exquo ꝑus ꝯxerat ſpõſalia. vñ ſic votũ ſolẽne nõ valet ꝯ mȓimoniũ cõſũmatũ vt in. c. q̃dã de cõuer. coniug. ita nec votũ ſimplex ꝯ ſpõſalia de futuro. hoſt. dic ꝙ votuȝ iſti⁹ mulieris tenuit ⁊ ꝙ papa de grã dedit ſibi ptãtẽ ꝯhẽdi nõ tñ apte tãgit dubiũ ſupdictũ. do. An. vr̃ h velle ꝙ votũ caſtitatis ſit foꝛti⁹ q̃ȝ ſpõſalia de futuro ⁊ ſic ſentit ꝙ ſpõſalia tolluntẽ ꝑ tale votũ qḋ ẽt h ſentit Gaſ. Sȝ ꝯtriũ apte tȝ hoſt. j. c. ſe. ⁊ ſeqẽ ibi do. an. dic. n. hoſt. ibi ꝙ ſi votum ꝑcedit ſpõſalia nõ valẽt ſpõſalia vt ibi. ſi ãt ſpõſalia ꝑcedũt votuȝ tunc cõpelliẽ vouẽs aut ſolẽnizare votuȝ. ſ. itrãdo religioneȝ aut ꝑficere ſpõſalia. ar. c. ex pte de cõuer. cõiuga. ⁊ hãc puto opioneȝ veriorẽ. nã cũ ſit oꝛta obligatio ſpõſo ñ vr̃ ꝙ in ipſi⁹ ꝑiudiciũ poſſit vouere caſtitatẽ. ar. i. d. c. ex pte. ⁊ pro h facit iſte tex. Nec ob. ſi dicaẽ ꝙ h põderaẽ votũ poſt ſpõſalia emiſſuȝ. dico. n. ꝙ votuȝ obligauit mulierez quo ad ſe ⁊ ſolutis ſpõſalib⁹ ꝑ ſequẽs mȓimoniuȝ ꝑ vix ꝯ ctuȝ remãſit i ſuo roboꝛe. ¶ In gl. fi. ibi cõpatiua ꝑmiſſio vult dicere ꝙ illa ꝯhẽdo nõ euitat peccatuȝ exquo venit ꝯ votuȝ. ſȝ ecclia pmittit vt euiteẽ maius maluȝ. ⁊ hãc opi. tenuerunt multi extra gl. marie Inn. q̃ exponit tex. in fi. non poſtponas. i. nõ ꝓhibeas q̃ſi velit ꝙ ecclia nõ dabit lniam ꝯhẽdi. ſed nõ ꝓhibebit ꝯtum ne deteri⁹ inde cõtingat. ſed hoſt. vr̃ velle ꝙ ex diſpẽſatiõe ecclie iſta ꝯheret. ⁊ tria fuerũt q̃ induxerunt papã ad diſpẽſanduȝ. ꝑ pturbatio mulieris q2 votuȝ emiſit nõ inſpirata ſȝ in fraudẽ ſpõſi. 2° ꝑꝑ maius ꝑiculuȝ euitãdũ q2 mlr̃ videbaẽ incõtinẽs. Tertiõ q2 erat iuuenis. ⁊ ſuſpecta. vñ papa accepit a nõ idõeo debitoꝛ qḋ potuit. hãc opi. ꝙ ex diſpẽſatiõe ꝓcedat ſentit Spe. i ti. de lega. in. §. nũc de epoꝝ. vſ. cxxxiij. vbi dic epm poſſe diſpẽſare circa votũ ſimplex ⁊ volẽs allegare h. c. allegauit ꝑ errorẽ. c. ꝑcedẽs qḋ nihil facit. ⁊ nõ ſing. iſtud dictũ Spe. q2 neſcio alibi ꝙ eps poſſit diſpẽſare i voto cõtinẽtie. nã gl. j. c. ꝓxi. dic ꝙ ecclia põt diſpẽſare ⁊ nihil dicit de epo. hoſt. ibi ſentit ꝙ papa ſolus diſpẽſet ⁊ ex cã. vide gl. i. c. i. de voto. q̃ voluit ꝙ ẽt papa nõ poſſit diſpẽſare in voto cõtinẽtie q2 nõ eſt repire mai⁹ bonũ in quo poſſit fieri continuatio. Sȝ q̃ȝtũ ad h vltimũ doc. cõiter tenẽt ꝯtriũ in. c. cuȝ ad monaſteriuȝ de ſta. regu. cõcluderẽ hãc mãȝ ſic ꝙ aut q̃riẽ an papa poſſit ⁊ dico ꝙ ſic ex maria tñ cã ⁊ loquoꝛ de directa diſpẽſatiõe ꝑ quã euitaẽ peccatũ ⁊ de h dic vt dixi i. d. c. cũ ad mõaſteriuȝ. Aut q̃riẽ de epo ⁊ in termis huius. c. puto ꝙ eps poterit exquo repimus caſuȝ cõceſſuȝ ab ecclia nec repiẽ ſibi ꝓhibita diſpẽſatio facit qḋ nõt inn. i. c. ex tenoꝛe de tẽpo. oꝛdi. ſed extra cãuȝ hui⁹. c. ſeu cõſimiles termĩos puto ꝙ eps nõ poterit q2 cãus eſt valde arduus ⁊ dubius adeo ꝙ multi dicunt ẽt papã nõ poſſe vt. s. dixi. vñ iſte caſus tanq̃ȝ arduus dȝ reſeruari pape vt in. c. maioꝛes i pn. de bapti. Et puto attẽtis cauſis q̃ iduxerunt h papã ad diſpẽſanduȝ. ꝙ ſine peccato iſta ꝯhat mȓimoniuȝ tñ aget penitẽtiã in ſatiſfactiõe culpe ſiqua fuit a ꝑncipio ⁊ hoc vr̃ vel

le iſta lr̄a cā nō cauillādo nec ſupplendo.

R URIUS.

Uotū ſolēne dirimit mr̄imoniū contractum. ſ. ſequens. ſimplex vero impedit ſʒ nō dirimit. vel aliter ⁊ clarius. Uotū ſimplex impedit ſponſalia d̄ futuro non aūt dirimit mr̄imoniū ſeq̄ns ſecꝰ i voto ſolēni. ꝓ ponit qd̄ .2ᵒ diſtiguens ſolo ibi vn̄. ⁊ ſcd̄m mēbꝝ ibi qd̄ ſi. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā emiſit votū caſtitatis ⁊ poſtea iurauit ſe ducturū quādā in vxorē. q̄ſitū fuit qd̄ iſtoꝝ ſuari potius dēat votū vel iuramētū. r̄ndet pa. ꝙ ſimplex votū apud deum nō minꝰ obligat q̄ʒ ſolēne: vn̄ pro eo ꝙ iurauit agat pn̄iā ⁊ votū ſuū ſtudeat obſeruare: ſi vō poſt q̄ʒ iurauit ɔ̄xit mr̄imoniū tʒ ⁊ valet. q2 votū ſimplex mr̄imoniū ipedit ɔ̄hēdū ſed nō dirimit iā ɔ̄ctū. Ber. ¶ Nō ꝑ ꝙ votum caſtitatis ſuādū eſt. ⁊ alio nō iteruenīēte dr̄ ſimplex. ¶ Scd̄o nō ꝙ ſpōſalia ēt iurata poſt votū ſimplex nō valēt. ex quo infero ꝙ ɔ̄ctus ēt iuratꝰ ɔ̄ votū nō tʒ qd̄ nōbis: ⁊ ſic iuramētū nō eſt fortiꝰ vinculū voto. Un̄ nō valʒ iuramētū ɔ̄ votū. ſed ē temerariū. ¶ Itē nō quē poſſe cōpelli ad executionē ſimplicis voti. ¶ Ultio nō ꝙ q̄ſtio dʒ eſſe dubia tn̄ pōt r̄ndēri ad ſatiſfaciēdū q̄renti. ¶ In gl. ij. hec gl. ꝑncipl̄r fac duo ꝑ inſtat ponēdo diuerſitatē iter votū ſimplex ⁊ ſolēne. 2ᵒ d̄clarat qd̄ dr̄ ſolēne ⁊ qd̄ ſimplex ⁊ icidēter tāgit vim ſimplicis ⁊ ſolēnis. 2ᵒ ibi ⁊ q2. ¶ Circa p̄mā p̄tem cōclude ꝙ votū ſolēne ⁊ ſimplex equal̄r obligāt apud deū in genere ſʒ i quātitate reatus differūt ex trāſgreſſiōe. nā trāſgrediēs votū ſolēne grauiꝰ peccat q̄ʒ trāſgrediēs votū ſimplex vt colligit̄ ex. c. v̄ginibꝰ. xxvij. q. i. iūcto. c. p̄cedēti. Itē in ſe eandē vim obtinēt quo ad ipediēdū futuꝝ mr̄imoniū. ſʒ ex cōſtitutiōe ecclīe votū ſolēne eſt fortiꝰ q2 ipedit ⁊ dirimit mr̄imoniū poſt ɔ̄ctū ⁊ ſic vult gl. ꝙ ſi cōſtitutio ecclīe nō eēt teneret mr̄imoniū ɔ̄ctū a religioſo vel p̄ſbytero ſeculari qd̄ clariꝰ tʒ hoſt. ⁊ cōiter doc. ſequunt̄. nā vt dicit hoſt. de iure diuīo q̄daʒ p̄ſone ꝓhibent̄ a ɔ̄hēdo mr̄imonio de qbꝰ nō. i. c. lr̄as d̄ reſti. ſpo. iter q̄s vouēt̄ n̄ reꝑit̄ ꝓhibitꝰ. vn̄ oʒ dicere ꝙ aut ecclīa errat in ſuādo mr̄imoniū poſt votum ſimplex. aut ꝙ ēt hodie poſſit ſtatuere vt mr̄imoniū ɔ̄ctū pꝰ ſolēne voti teneat. nā ſi vtrū q̄ʒ equal̄r obligat apud deū ſic ſuat̄ in ſimplici ita poſſit ſuari in ſolēni. nec eſt dicēdum ꝙ ecclīa erret. q2 nō lōge eēt ab hereſi. xxiiij. q. i. hec ē fides. ⁊ hāc opi. tene pro q̄ facit. c. vnicū de voto li. vi. ⁊ ibi videas ꝑ Io. an. q̄re ecclīa noluit mr̄imoniū tenere poſt votū ſolēne. q̄dā tn̄ tenuerūt oppoſitū dicētes oē votū ipedire ⁊ dirimere mr̄imoniū poſt ɔ̄ctū. ſed votū ſimplex n̄ dirimit ex cōſtitutiōe ecclīe. ſed tene p̄mū. ¶ Circa ſcd̄am q̄ōnē tene hodie qd̄ habet̄ in. d. c. vnico de voto ꝑ qd̄ determinat̄ iſta ɔ̄certatio antiquoꝝ. ¶ Sʒ circa vnū verſat̄ dubiū nō modicū pone ꝙ aliqs ꝓmiſit caſtitatē reſpectu certe religiōis ſed nō vouit oīa ſubālia regule nunq̄d mr̄imoniū poſtea ɔ̄ctū teneat. do. An. multū inſtat ⁊ in effectu cōcludit ꝙ aut qs vouit oīa ſubālia religiōis. ſed nō reſpectu religionis ⁊ tūc votū dr̄ ſimplex. vn̄ nō dirimit mr̄imoniū poſt ɔ̄ctum ꝑ illud. c. vnicū de voto. Aut vouit oīa ſubālia r̄ſpectu certe religiōis ita ꝙ efficacit̄er ē obligatus religiōi ⁊ tūc ē certū ꝙ mr̄imonium nō tʒ vt h̄. Aut vouit caſtitatē tm̄ reſpectu certe religiōis ⁊ tūc dicit ꝙ votū eſt ſolēnizatū ⁊ nō tenebit mr̄imōiū ſequēs. lʒ iſte nō ſit vere ⁊ ſtricte religioſus vt q2 nō obligauit ſe ad pauptatē ſeu obediētiā ⁊ h̄ ꝑ illud c. vnicū. Sʒ ego ſemꝑ tenui oppoſitū q2 illud. c. req̄rit ad ſolēnitatē voti ꝙ ꝓfeſſio fiat alicui de religiōibꝰ approbatis. ⁊ ſic ꝙ qs ꝓfiteat̄ religionē approbatā. ḡ votum nō dr̄ ſolēne. vn̄ puto ꝙ ad h̄ ꝙ votū dicat̄ ſolēne oʒ ꝙ qſ ꝓfiteatur aliquā de religionibꝰ approbatis ita vt v̄e ſit religioſus illiꝰ religionis ⁊ h̄ vʒ velle lr̄a illiꝰ. c. vnici ſi bene ɔ̄ſideret̄.

I NSINUANTE

Uotū ſolēne ipedit ⁊ dirimit mr̄imonium poſt ɔ̄ctū. Prio pōit factū. Scd̄o diffiniēdū cōmittit ibi nos igit̄. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā curiales regis legionē. ſupplicauerūt ipſi regi vt. i. nobilē mulierē faceret copulari i mr̄imoniū cuidā viro. cū iſtud ad noticiā cōſanguineoꝝ ꝑueniſſʒ ipſius. eidē mulieri cōſuluerūt vt virū accipet ⁊ ipa r̄ndit ꝙ nubere nollet cōſiliū recipiēs ab eiſdē ꝙ votum emitteret caſtitatis. qd̄ ⁊ fecit in manibꝰ cuiuſdā de fribꝰ ſcī auguſti. h̄ adiecto tenore ꝙ in domo ſua cū oī ſubā remaneret ⁊ ſic i hitu eiuſdē ordis poſtea ꝑ bieniū ꝑmāſit. tādē cōſiderās ꝙ iuita metu regio vt aſſerebat votū emiſerat eo dimiſſo mr̄imoniū publice ɔ̄xit de parētū cōſilio. q̄ deſiderās aīe ſue ɔ̄ſulere. ſignificauit hoc do. pa. vn̄ ipe reſcribit duobꝰ ep̄is. ɔ̄ſiderās ꝙ in emiſſiōe voti qd̄ p̄ceſſit nulla vl̄ modica coactio iteruēit quā ēt patiētia ſeq̄ntis tp̄is ꝓfugauit ⁊ cōiunctio iniq̄ fuit. Mādat q̄tenus ſi p̄dicta v̄a ſunt mulierē p̄dictā moneāt vt hitū male dimiſſū reaſſumat. ⁊ ſuet ꝙ vouit. ⁊ ſi opus fuerit ꝑ cenſurā ecclīaſticā ɔ̄pellat eādē. Ber. ¶ Nō ꝑ ꝙ tʒ ꝓfeſſio facta i manibus vnius ex religioſis alicuꝰ monaſterij. ſed q̄dam itelligunt ⁊ bene ꝙ iſte frater habuit mādatū a ſuꝑiore ſeu toto caplo alias nō potuiſſʒ iſtā icorporaſſe religiōi. de quo vide qd̄ nō. in. c. porrectū. ⁊. c. ad aplīcā de regula. ¶ Scd̄o nō ꝙ ꝓmiſſio alicuius ex ſubālibꝰ regule vna cū ſuſceptōe hitus religiōis iducit plenā ꝓfeſſionē ⁊ obligat quo ad oīa ſubālia. pro h̄ facit q2 ſola ſuſceptio hitus religiōis ꝑ ſe fuiſſet ſufficiens. vt in. c. ſuꝑ eo de regula. ¶ Terno nō ꝙ modica coactio nō excuſat ēt mulierē. ꝑ h̄. c. ɔ̄ſultatiōi ſuꝑ de ſpō. ¶ In gl. ij. in fi. nō ex iſta gl. iūcto tex. ꝙ femīa pōt ꝓfiteri religionē maſculoꝝ in manibꝰ eoꝝ ⁊ erit v̄a religioſa lʒ nō itret mōaſteriū mōialiū ſʒ morat̄ i domo oliʒ ſua. Et inquātū gl. pōderat ſuſceptionē hitus ꝓfeſſoꝝ dic idē ſine ſuſceptiōe hitus dūmodo fecerit ꝓfeſſionē exp̄ſſaʒ. vt in. c. porrectū. ſ̄. de regu. ſed pōderat̄ ſuſceptio hitus ad iducendū tacitā ꝓfeſſionē. vt in. c. vnico de voto li. vi. ¶ In gl. in v̄. in domo in fi. nō bene vltimā lecturā gl. q̄ tenendo opionē ſuā de q̄ in. c. fi. ſ̄. de cōdi. ap. dat mirabilē itellectū ad iſtū tex. ⁊ hāc lecturā ſentit ꝑ Inn. h̄ dicens ꝙ in domo ꝓp̄a pōt qs ꝓfiteri i māibꝰ ep̄i vel abbatis ⁊ ꝙ ep̄s vel abbas pōt ſibi ſtatuere certū locum vbi moret̄ ⁊ dare ſibi ſua bona in admīſtratōeʒ nec h̄ eſt ɔ̄ ſubām mōachatꝰ cū poſſit eſſe ſine ꝓp̄o ⁊ in obedientia ſuꝑioris. dicit tn̄ ꝙ nullus citra papā pōt ſe obligare. vt relinq̄t ꝑpetuo monachatū i certo loco. fatet̄ tn̄ ꝙ ſi h̄ adducit̄ i pactū nō ē ɔ̄ ſubſtātiā mōachatꝰ. ¶ Nō h̄ dictū ſingl̄r ꝙ abbas nō pōt ꝑpetuare mōachū in p̄oratu māuali vel in alio loco quo minus poſſit eū reuocare ad libitū. ar. in. c. cum ad mōaſteriū. ſ̄. de ſta. regu. vbi tetigi. Et itellectū huiꝰ gl. ⁊ Inn. ponit bar. in auc̄. igreſſi. C. de ſa. ſan. ec. lʒ nō alleget gl. vl̄ Inn. Et vʒ h̄ ɔ̄ dictū do. An. i. c. fi. ſ̄. d̄ ɔ̄di. appo. vbi dixit nō valere pactū ēt vt hēat bona in admīſtrationem q2 vʒ ſalteʒ appropare ſibi ex debito illā admīſtrationem. hic āt volendo ſuſtinere hunc cōeʒ itellectum dic̄ h̄ poſſe ꝓcedere nō ex iure q̄ſito mōacho ſed ex pollicitatiōe obligāte abbateʒ. ar. eoꝝ q̄ nōt Io. an in regula nō eſt d̄ reg. iur. li. vi. in mercu. ⁊ eſt dictū ſatis coloratū. Sʒ ego vltra ea q̄ tetigi in. d. c. fi. ſic diſtiguerē in mā. Nō aut qs ſimpl̄r ꝓfitet̄ cū ꝓſtatiōe ſeu cōditiōe de ſuis bonis tenēdis. ⁊ vʒ in dubio ꝙ reſeruauerit ſibi illa bōa vt obedientiariꝰ mōaſterij. Quia v̄ba appoſita in ɔ̄ctu debēt itelligi ſm̄ nām ɔ̄ctꝰ vt in. l. ſi vno in p̄n. ff. locati maxie. vt res potiꝰ valeat q̄ʒ pereat. l. quotiēs. de v̄. ob. ⁊ in. c. abbate. j. de v̄. ſig. ēt impropriatis v̄bis. vt h̄ eſt tex. ſm̄ vnū itellectū quē ad h̄ bene nōbis. Aut ɔ̄ſtat ꝙ ſibi voluit reſeruare ꝓp̄ū ita ꝙ nō eſt locus interpretationi ⁊ tunc ſi fit reſeruatio per viam cōditiōis ſuſpēſiue vel reſolutiue viciat̄ actꝰ ⁊ nō ɔ̄ditio ꝑ. d. c. fi. ⁊ qd̄ ibi plene dixi. Itē ſi fiat ꝑ viā pacti. ſi fuit dictū ꝙ nec al̄r nec alio mō ꝓfiteri itendo. nā hec v̄ba hn̄t vim cōditiōis vt ſentit bar. i. d. auc̄. ingreſſi. Aut ſimpl̄r ꝑ vim pacti vel modi reſeruat ſibi ꝓp̄etateʒ vel facultatem ɔ̄hendi mr̄imoniū ⁊ iſte cāus eſt multū dubitabilis. nam bar. tenuit in. d. auc̄ ingreſſi ꝙ viciat̄ factū ⁊ nō ꝓfeſſio ⁊ forte tenuit illā opi. q2 alibi ipe tenuit nō ualere pactū ɔ̄ ſubāʒ ɔ̄ctꝰ ut ipſe nōt in. l. ubi ita donat̄. ff. d̄ don. cau. mor. ꝑ. l. cū p̄cario. ff. d̄ p̄ca. Sʒ ego putareʒ oppoſitū. vn̄ dicereʒ ꝙ

illud pactū facit tranſire iſtā ꝓfeſſionē in aliā ſpeciē. q̄ ubi pactū ē ꝯ nām ꝯtcꝰ ⁊ ī ꝓpriatis aliq̄teꝰ v̄bis pōt trā ſire ī aliū ꝯtcū fit īterp̄tatio alteriꝰ ꝯtcꝰ: vt eſt tex. nobilis ī d. l. vbi ita donat̄ ⁊ in. l. cū manu ſata. ff. de ꝯbē. ēpt. iō dico ꝙ iſte erit q̄ſi obligatꝰ monaſterio lꝫ nō in totū ⁊ ſic obliga bit̄ ad oīa p̄terquā ad reſeruata. Si aūt nō patiunt̄ v̄ba vt fiat trāſitꝰ ad aliū ꝯtcū tūc puto factū inficere ꝯtcū vt ī. l. p̄ fuū. ff. de vſu ⁊ habi. iūcta gl. in. d. l. cū manu ſata. Et ad. l. cū p̄cario. dico ꝙ ibi ꝯſtituit̄ p̄cariū nō tm̄ ex v̄bis p̄cedēti bꝰ q̄ꝫtū ex cōditiōe re ipa facta. idē dicerē ad. l. i. §. pe. ff. depo. ¶ In gl. in v̄. metu regio in fi. nō ſinglr̄ hāc gl. iuncto tex. ꝙ regis ſeu p̄ncipis impiū nō īducit iuſtū metū. In ꝯ̄ riū tn̄ fac. l. pe. C. qō metꝰ cā. dic h̄ Jo. an. ꝙ dignitas ad uerſarij nō ſufficit ad ꝓbādū metū vt eſt tex. in. l. ad īuidiā all'. in gl. niſi alr̄ ꝓbet̄ opp̄ſſio ⁊ ſic pōt ꝓcedere. d. l. pe. fate tur tn̄ ꝙ ſi rex cōſueuit tyrānice tractare nō parētes ſuis p̄ ceptis ſeu p̄cibꝰ ꝙ tūc ſatis ꝓbat̄ iuſtus metꝰ qō nō ſing. ⁊ idē ſentit bar. ī tractatu de tyrāno. fac qō ip̄e nōt in. d. l. ad inuidiā. vbi dicit ꝙ ſola reuerētia mariti nō cāt iuſtū me tū in vxore niſi p̄ceſſerit mine vel v̄bera: ⁊ idē voluit Inn. ī. c. cām m̄rimonij de off. dele. ⁊ bene facit. c. accedēs d̄ cō uer. cōiu. ⁊ ex his hēs qōnē quotidianam nūq̄d teneat m̄rī mōiū ſi mulier ꝯ̄xit ex impio vel p̄cibus p̄ncipis.

¶ De eo q̄ dux̄ ī mat. quā polluit p̄ adulteriū. Rubrica.

¶ Supra viſuꝫ eſt de q̄buſdā īpedimentis m̄rīmonij. ſ. or dinis ⁊ voti. nūc ſubijcit de alio īpedimento qō. ſ. cātur ex adulterio vel ex machinatiōe ī mortē coniugis ⁊ declara vt plenius dicet̄. j. c. i.

Propoſitum

Siq̄s viuēte vxor̄ ꝯ̄hit cū 2ᵃ h̄ ignorā te. p̄ma mortua ad ſui petitōem nō ſepabit̄ a ſcōa. Cōis diuiſio. ſcōa ibi lꝫ aūt. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā hn̄s vxorē ea ignorāte ꝯ̄xit cū alia tādē p̄ma mortua vult recedere a ſcōa. q̄rit̄ q̄d iuris ſit r̄ndet pa. lꝫ in canōibꝰ habeat̄ vt nullus ducat in m̄rimoni ū quā p̄us polluit p̄ adulteriū: ⁊ p̄cipue illā cui fidē dedit de ea ducēda viuēte vxore vel q̄ machiata eſt ī mortem vxo ris: tn̄ q̄ mulier illa īſcia fuit ꝙ ille aliā hēret vxorē viuētē ⁊ ne ille vir de dolo ſuo cōmodū ſentiat. dicit pa. ꝙ niſi mu lier illa diuortiū petat ad petitionē viri nō ſunt aliq̄tenus ſe pandi. Ber. ¶ Nō p̄ ꝙ veniēs ſciēter ꝯ̄ legē nō pōt legē allegare ad ſui fauorē ad actū īualidādū ꝑ h̄. c. īter dilectoſ de dona. ¶ Scōo nō ex ſup̄ficie lr̄e tria īpedimēta m̄rimo nij. Primū ſi viuēte vxore cū alia ꝯ̄xit ⁊ ꝯmiſit adulteriū. Scōm ſi viuēte vxore dedit alteri fidē vt illā duceret mor tua vxore. Tertiū ſi mulier fuit machinata in mortē alteriꝰ cōiugis: vt ipſiꝰ efficiat̄ vxor. ¶ Sed q̄ro pro declaratiōe tex. ⁊ totiꝰ capli nūq̄d quodlibet iſtoꝝ īpedimētoꝝ p̄ ſe ſuf ficiat. Dic ꝙ iura vario mō loquūt̄ vt habet̄ p̄ totū hūc ti tulū. ⁊. xxxi. q. i. p̄ totā qōnē. Sꝫ cōcludēdo v̄itatē dicēdū eſt ꝙ aut ſolūmodo p̄ceſſit adulteriū ⁊ nō īpedit̄ m̄rīmōiū ſequēs. vn̄ alio nō īteruenīēte q̄s pōt ducer̄ ī vxorē illā q̄ꝫ p̄us polluit p̄ adulteriū vt ē tex. ī. c. ſignificaſti. j. e. ⁊. xxxi. q. i. c. ſiq̄s viuēte. Aut q̄s ꝯ̄xit cū muliere ſup̄ſtite, ꝓp̄a vxo re nec ad alia fuit ꝓceſſuꝫ ⁊ ſolus ꝯtcꝰ m̄rīmonij nō īpedit m̄rīmoniū ꝯ̄hi mortua vxore ⁊ idē eſt ſi nō ꝯ̄xiſſet d̄ p̄nti ſꝫ dediſſet fidē de ꝯ̄hēdo poſt mortē cōiugis vt eſt tex. j. c. fi. Aut cū ꝯtcu m̄rīmonij fuit mixtū adulteriū ⁊ tunc aut cum ignorāte ⁊ pōt īter eos eſſe m̄rīmoniū pꝰ mortē cōiugis vt eſt caſus h̄ ⁊ ītellige ꝙ ſup̄inducta ignorauit toto tp̄e ante mortē p̄me vxoris. Si aūt certiorata de vita p̄me cōiugis p̄miſit ſe cognoſci ab illo viro nō pōt āpliꝰ eū hr̄e ī maritū ad h̄. c. fi. j. e. ⁊ ſequunt̄ doc. h̄. Idē p̄ oīa dicēdū eſt q̄n̄ p̄ ceſſit fides de ducēdo ſcōam ſecuto adulterio. Et p̄ h̄ decla rant̄ p̄ma duo īpedimēta vn̄ ad tex. dū dic̄ maxie dic. i. tn̄. vel ſi vis cap̄e ꝓp̄e ītellige p̄mūꝫ caſum q̄n̄ p̄ceſſit adulteri um cū ꝯtcu m̄rīmōij. ſcōm caſuꝫ ītellige q̄n̄ p̄ceſſit fides de ducēdo illā ⁊ ſeq̄t̄ adulteriū. nā iſti duo caſus ꝑficant̄. j. c. fi. Quo ad tertiū varia ſentiūt doc. in. c. ſup̄ h̄. j. e. ⁊ ī. c. i. d̄ cōuer. infi. ſꝫ mihi plꝫ opi. quā tꝫ ibi Jo. an. vt ſine adulte rio req̄rat̄ machiatio vtriuſq̄ꝫ puta ſi cōiūx machinat̄ ī mō tē mariti cū extraneo vt illū poſſit hr̄e in vir̄ ſecuta morte nō pōt inter eos eſſe m̄rimoniū vt ē tex. in. d. c. i. Si v̄o īter uenit machinatio alteriꝰ tm̄ nō īpedit̄ m̄rīmoniū niſi ſit ma chinatio cōiūcta cū adulterio. ad h̄. c. ſiq̄s viuēte. xxxi. q. i. ⁊ ſic ītellige iſtū tex. ⁊. d. c. ſup̄ h̄. ⁊ p̄ h̄ hēs fundamētuꝫ to tius ti. ¶ In gl. i. ī fi. nō ꝯclonē gl. q̄ vr̄ cōiter placet̄ doc. ⁊ adde h̄ fi. gl. vltīe q̄ dic̄ ꝙ ſi iſte pꝰ mortē p̄me vxoris in tellige anq̄ꝫ ꝯ̄heret cū iſta tacite vl' exp̄ſſe duceret aliā ī vxo rē teneret m̄rimoniuꝫ cum iſta tertia. q̄ cum ſecunda non fuit matrimoniū obſtāte īpedimento matrimoniali. ⁊ pro h̄ vide bo. gl. in fin̄ in. c. ſiq̄s īgenuꝰ. xxviij. q. ij. Naꝫ m̄rī moniū nō pōt claudicare vt teneat pro p̄te viꝰ tn̄: vt in. c. tua. ē. de ſpō. nō. gl. in. c. de illis el. i. de deſpō. īpu. ⁊ in. d. c. ſiq̄s īgenuꝰ. ſed rōne ꝓmiſſiōis vir cōpellit̄ ad ꝯ̄hēdum mulier aūt q̄ fuit decepta nō. vn̄ ad tex. dū dic̄ ꝙ nō ſunt ſe parandi ad petitionē viri ſupple. ſ. de facto q̄ nō cadit h̄ ſe paratio iuris cū m̄rīmoniū nunq̄ꝫ cōſtiterit. ad iura allega ta in gl. pro ꝯ̄rijs dic̄ ꝙ ibi actus tenet ex nouo cōſenſu ſal tim tacito que notabis.

Significauit.

Si viuēte p̄ma vxore ⁊ n̄ cognita q̄s ꝯ̄xit cū 2ᵃ ſciēter ⁊ eā cognoſceret. ēt mortua p̄ma ſcōaꝫ hr̄e nō pōt. ſecuſ ſi p̄ma erat nō legiti̇a vxor. In p̄ma deciſa ꝯſultatio. In 2ᵃ ibi mādamꝰ diſtinguēs cōmiſſio. Et 2ᵐ mēbrū ibi aliogn̄. ¶ Caſus lr̄alis. Quidā. o. p̄ metū coa ctus fuit iuramēto īterpoſito. a. in vxorē recip̄e. poſtmodū aliā duxit quap̄p̄ ab. a. in cāni coram ſuo iu. tractꝰ iurauit n̄ accedere ad ſpōte acceptā. donec lis. cū. a. termiaret̄. q̄ p̄ē dēte. a. mortua ē q̄ ⁊ p̄p̄ iuramētū ad ſpōte receptā redir̄ ti mebat. q̄ſiuit corā pa. q̄d ſibi agēdū eēt. vn̄ mādat cuidam abbati q̄tenꝰ ſi ꝯſtiterit ꝙ illi. o. tāta vis fuerit illata ꝙ coa ctꝰ in illā. a. ꝯſenſit: nec poſt iuramētū p̄ſtitū illā cognouit. ad aliā quā poſtea ſponte accepit libere reuertit̄: aliogn̄ eī dē p̄cipiat p̄ excōicationē ne ad illā reuertat̄ aliā tn̄ accipiat ſi voluerit in vxorē. Ber. ¶ Nō p̄ tex. exp̄ſſuꝫ queꝫ ad h̄ vltra alios ſoleo allegare ꝙ m̄rīmoniū metu ꝯtcū eſt ip̄o iu re nullū nec eſt opus ꝙ petat̄ reſciſſio actiōe ꝙ metꝰ cā. nā vt h̄ vides poſt ꝯtcū cū p̄ma tenuit m̄rīmoniū cū ſcōa nul la reſciſſiōe p̄us facta ⁊ iudicat̄ 2ᵐ m̄rīmoniū legitimū ſi ꝓ bat̄ metꝰ in p̄ qō nō eſſet ſi fuiſſꝫ opus petere reſciſſionē. ar. in. c. ꝯſideramꝰ de elec. ⁊ vide qō plene dixi ī. c. cū locū ē. de ſpōſa. ¶ Nō ſcōo ꝙ ſolū adulteriū nō ī habilitat quē ad ꝯ̄hēdū m̄rīmoniū imo eccl'ia dat ſibi lniaꝫ ꝯ̄hēdi mortua p̄ma vxore. ¶ Tertio nō ⁊ tene mēti ꝙ ſola exiſtētia matri monij ēt an̄ carnalē copulā cāt īpedimētū ꝑpetuū vt q̄s nō poſſit hr̄e illā in vxorē cū q̄ ꝯ̄xit ⁊ m̄rimoniū ꝯſūmauit viuē te p̄ma ēt nō cognita. ¶ In gl. ij. ī fi. nō. ſing. gl. iūcto tex. q̄ neſcio alibi ꝙ metꝰ ſufficiēs īpedit m̄rimoniū ꝯ̄hi ēt ſi ī teruēit iuramētū. ⁊ ſic hēs caſuꝫ ī quo iuramētū metu p̄ſti tū nō ē obligatoriū ⁊ forte iō. q̄ ē ꝯ̄ bonos mores. Iteꝫ ꝯ̄ ſubālia m̄rimōij. nā iuramētū metu extortū n̄ tribuit liber tatē ꝯſenſus. nullus ḡ ē ꝯſenſus coactꝰ ītercedēte iuramen to. nā m̄rimoniū ꝯ̄hit̄ libero ꝯſenſu. vt in. d. c. cū locū. In gl. fi. ibi ar. ꝯ̄ iſta q̄ ſequunt̄ nō ſunt ꝯ̄ria. vt dic̄ io. an. ⁊ be ne ſed potiꝰ ponunt caſuꝫ ꝯuerſuꝫ. ſ. ꝙ legitime factuꝫ nō retractat̄ lꝫ p̄ueniat ad eū caſuꝫ a quo nō potuit hr̄e initiuꝫ ⁊ de vtroq̄ꝫ brocardo dic̄ vt le. ⁊ nō. in regula nō firmat̄ ⁊ in regula factū legitīe de reg. iur. li. vi.

Super hoc

Nō pōt q̄s cūꝫ illa ꝯ̄hēre quā vxore viuente cogno uit ſi machiata fuit ī mortē vxoriſ. Premittit qō nē cui r̄ndet ibi tali. ¶ Cāus lr̄alis. Aliq̄s viuēte vxore ſua de facto aliā ſibi m̄rimōio copulauit. tādem vxor ſua mortua eſt. q̄rit̄ an iſte poſſit ꝯ̄hēre cū illa quā ſibi d̄ fa cto m̄rimōio copulauit ſua vxore viuēte. r̄ndꝫ pa. ꝙ ſi adul tera ī mortē vxoris aliq̄d machiata fuit ſiue fidē dederit illi ꝙ eā duceret pꝰ mortē vxoris illā hr̄e nō pōt ⁊ hec ꝓhibi